

Sygn. akt *IV U 580/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 01/03/2018 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 01/03/2018 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni J. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 22 maja 2018r. na okres pięciu lat.

II. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawczyni J. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 580/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 lipca 2018r.

Decyzją z dnia 1.03.2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. działając z urzędu odmówił J. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy podnosząc, iż zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 7.02.2018r. uznano, że nie jest niezdolna do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła J. S., wnosząc o przyznanie jej prawa do renty.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. S. pobierała od 29.05.2017r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy i prawo do świadczenia uzyskała okresowo do dnia 31.10.2019r. (na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 4.10.2018r. Naczelny Lekarz ZUS w ramach uprawnień wynikających z art. 14 ust. 5 pkt 3 ustawy emerytalnej przekazał

sprawę do Komisji Lekarskiej ZU uznając, że orzeczenie z dnia 4.10.2017r. w oparciu o które dokonana była wypłata renty budzi wątpliwości co do zgodności z zasadami orzecznictwa lekarskiego

Komisja Lekarska rozpatrując sprawę dokonała oceny niezdolności do pracy i w orzeczeniu z dnia 07.02.2018r. nie stwierdziła niezdolności do pracy wnioskodawczynie.

Powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej, w oparciu o art. 107 w zw, z art. 14 ust. 3 ustawy emerytalnej stanowiło podstawę do wydania przez ZUS decyzji odmawiającej wnioskodawczynie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz wstrzymania wypłaty świadczenia od 1.03.2018r. (art. 134 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej).

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczynie, w szczególności czy jest ona całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy, czy nastąpiła istotna poprawa lub pogorszenie stanu jej zdrowia, a także czy ewentualna niezdolność do pracy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii.

Neurolog w wyniku analizy materiału dowodowego stwierdził u wnioskodawczynie stwardnienie rozsiane. W ocenie biegłego wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy z powodu schorzeń neurologicznych od zakończenia zasilku chorobowego na okres 5 lat.

Stwardnienie rozsiane jest przewlekłą chorobą zapalną ośrodkowego układu nerwowego, która charakteryzuje się nawracającymi uszkodzeniami tego systemu o różnej lokalizacji. Nie można przewidzieć lokalizacji i nasilenia tych zmian. Obecnie u badanej dominują zawroty głowy oraz niedowład kończyny dolnej prawej, ale w 2017r. występował niedowład lewej kończyny dolnej.

Charakter choroby oraz często towarzysząca jej męczliwość i znużenie nie pozwalają badanej pracować w pełnym etacie, na otwartym rynku pracy zgodnie z wykształceniem. Ze względu na przewlekły charakter choroby biegły określił okres niezdolności do pracy na 5 lat.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd Okręgowy dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opinii biegłego sądowego, albowiem jest ona fachowa, a jej treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Opinia została wydana przez biegłego specjalistę, którego specjalizacja zawodowa odpowiada rodzajom schorzeń i dolegliwości wnioskodawczynie. Biegły wydał opinię po badaniu wnioskodawczynie oraz po wnikliwej analizie dokumentacji jej leczenia. Z treści opinii wynika, iż zawiera ona wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawczynie i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opinii biegłego waloru wiarygodności. Podstawę dla rozstrzygnięcia stanowiły wnioski zawarte w opinii. Sąd uznał tę opinię za w pełni wiarygodną oraz rzetelną. Sąd nie miał podstaw do jej zakwestionowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O

zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawczynię.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 - 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Za osobę całkowicie niezdolną do pracy uważa się osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie należy uznać, że decyzja organu rentowego oparta na treści art. 107 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie była prawidłowa, gdyż u wnioskodawczyni nie nastąpiła istotna poprawa stanu zdrowia, która uzasadniałaby uznanie, że jest ona zdolna wykonywać pracę zawodową. Powyższe potwierdziła opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii przeprowadzona w niniejszej sprawie, a która stała się podstawą orzeczenia Sądu. Z zebranego w sprawie, wiarygodnego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że wnioskodawczyni spełnia warunki określone w treści przepisu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Przede wszystkim, opierając się w tym względzie na wskazanej powyżej opinii, należy stwierdzić, że odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 22 maja 2018r. od dnia ukończenia pobierania zasiłku chorobowego na okres 5 lat.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak na wstępie oraz orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 kpc.